

Радой Ралин
Безизходни дни

Омръзнаха ми тези сиви вечери,
омръзна ми еднаквият живот.
Пред мене като символ са изпречени
два клона на изсъхнало дърво.

Зад тях се гушат сгърбените фигури
на хижите с олющени стени
и сякаш арестанти във вериги
се нижат бавно тъжните ни дни.

Понякога не мога да изтрия,
извърщам взор от изгледа унил
и почвам поетично да роптая,
че всеки се е вече примирил.

Едва докоснал скритата тетрадка,
и в пръстите ми ритъмът тупти,
тъгата ми тогава става сладка
и съчинявам толкова мечти.

Омръзнаха ми вечерите сиви!
Омръзнаха ми дните без борба.
Загиваме. В музея спи ръждива
на Чинтулов юнашката тръба.

1941

КРАЙ

© 1941 Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Публикация:

Радой Ралин. Избрани творби в два тома. Том първи
„Български писател“, С. 1984

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5802>]